

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 5C/96/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5715202462
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nora Zátopková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2017:5715202462.10

Rozhodnutie

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Norou Zátopkovou v právnej veci žalobcu: P. X., A.. XX.XX.XXXX, W. P., U. XX/XX, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Tomáš Suchý, spol. s r.o., so sídlom Horná 13, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 47 234 148, proti žalovanej: Y. P., A.. X.X.XXXX, W. Š. XX, XXX XX W. W., za účasti intervenienta: Groupama poisťovňa a.s., pobočka poisťovne z iného členského štátu, IČO: 47 236 060, so sídlom Bratislava, Miletičova 21, právne zastúpený JAVOR - TOKÁR advokátska kancelária s.r.o. so sídlom Stará Vajnorská cesta 37, 831 04 Bratislava, IČO: 36 264 750, v konaní o zaplatenie 1281,46 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1281,46 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1197,46 eura od 19.6.2015 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamieta.

III. Žalobca má voči žalovanej právo na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou podanou dňa 26.2.2015 žiadal zaviazať žalovanú zaplatiť žalovanú sumu s príslušenstvom. V písomnej žalobe uviedol, že v trestnom konaní, vedenom na Okresnom súde v Martine sp.zn. 2T/165/2014 vystupoval ako poškodený. Žalovaná spôsobila vyčíslenú škodu takým spôsobom, že dňa 23.6.2014 v čase o 15,34 hod. viedla osobné motorové vozidlo značky C. C. B..Č.. P., majiteľa E. Š. v smere na centrum Martin po ceste I/65, ktorá sa na Ul. Jesenského v Martine rozdeľuje do troch jazdných pruhov, kde sa v danom úseku v kilometri 136/100 v ľavom jazdnom pruhu plne nevenovala vedeniu vozidla, nesledovala situáciu v cestnej premávke a nezaregistrovala vedľa nej stojace vozidlá v jazdných pruhoch pred priechodom pre chodcov, ktoré dávali prednosť chodcom, následkom čoho došlo k zrážke vozidla, ktoré viedla s chodcom, poškodeným, ktorý išiel po riadne vyznačenom prechode pre chodcov z pohľadu vodičky z ľavej strany na pravú. Uvedeným rozsudkom zo dňa 26.11.2014 bol poškodený so svojim nárokom na náhradu škody vo výške 6677,20 eura odkázaný na občiansko-súdne konanie. Uvedeným rozsudkom bola žalovaná uznaná za vinnú zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1, ods.2 písm.a/ Tr.zákona. Uplatňovaný nárok na náhradu škody, ktorá bola spôsobená poškodenému- žalobcovi a to žalovanou, bola vyčíslená ako škoda na zdraví, ktorého výška bola v znaleckom posudku o bolestnom stanovená na 390 bodov, v peňažnom vyjadrení 6427,20 eura, vecná škoda a to zničenie vecí, ktoré mal v čase na sebe žalobca, konkrétne oblečenie v hodnote 100 euro, dioptrické okuliare v hodnote 150 euro, škoda na zničených veciach predstavovala sumu 250 euro. Ďalej náklady súvisiace s právnym zastúpením poškodeného v trestnom konaní pri uplatňovaní nároku na náhradu škody podložené faktúrou č.140100118 za poskytnuté právne služby na sumu 1197,46 eura.

2. Dňa 26.1.2015 bolo právnenému zástupcovi žalobcu doručené oznámenie o poistnom plnení č.XXXXXXXX zo dňa 22.1.2015. V uvedenom liste poisťovňa Groupama garancia poisťovňa a.s.

oznámila žalobcovi, že priznáva plnenie vo výške 6594 euro z celkovej nárokovanej sumy 7875,46 eura. Poškodenému nebola priznaná vecná škoda vo výške 84 euro a náhrada škody, spočívajúca v nákladoch, súvisiacich s právnym zastúpením poškodeného v trestnom konaní v sume 1197,46 eura.

3. Dňa 10.2.2015 žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu zaslal žalovanému predžalobnú výzvu na celkovej škody vo výške 1281,46 eura. Zo strany žalovanej k úhrade nedošlo.

4. Na základe žaloby žalobcu bol súdom vydaný platobný rozkaz, proti ktorému žalovaná podala odpor, čím došlo k jeho zrušeniu.

5. Intervenient prostredníctvom právneho zástupcu zaslal súdu vyjadrenie, v ktorom uviedol, že z jeho strany došlo k plneniu z povinného zmluvného poistenia a to náhradu na zdraví vo výške 6427,20 eura a vecnú škodu vo výške 166 euro. Trovy, ktoré súviseli s právnym zastupovaním žalobcu v trestnej veci ako poškodeného podľa názoru intervenienta neboli priznané, pretože sa nejednalo o účelne vynaložené náklady a k vysporiadaniu nárokov neboli splnené podmienky podľa § 4 ods.2 písm.c/ Zákona č.381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení za škodu, spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Náhrada za vecnú škodu bola krátená z dôvodu tzv. amortizácie. V súvislosti s nepriznanými nárokmi žalobcu uviedol v časti náhrady nákladov, súvisiacich s právnym zastúpením poškodeného, že v zmysle § 4 ods.2 písm.c/ Zák.č.381/2001 Z.z. má poistený z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho hradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu účelne vynaložených nákladov, spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písm.a/, b/, d/ ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti, uvedené v § 11 ods.6 písm.a/ alebo písm.b/ alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie. Ďalej poukázal na ustanovenie § 11 ods.6 písm.a/ a § 11 ods.7 Zák.č.381/2001 Z.z.. Na základe toho tvrdil, že náhrade nákladov, spojených s právnym zastúpením žalobcu nie je krytá systémom povinného zmluvného poistenia, nakoľko poisťovateľ splnil povinnosti stanovené mu zákonom, konkrétne začal bez zbytočného odkladu šetriť v zákonnej lehote (konkrétne v lehote 49 dní) odo dňa oznámenia škodovej udalosti. Poškodený skončil šetriť potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámil poškodenému výšku poistného plnenia. Pristúpil k úhrade poistného, vychádzajúc z oznámenia o poistnom plnení v zákonom stanovenej lehote. Poukázal na to, že v zmysle § 557 Tr.poriadku o trovách konania poškodeného sa rozhoduje v trestnom konaní. Okresný súd Martin v konaní 2T/165/2014 nerozhodol o trovách konania poškodeného, resp. nie je z dôkazov zrejmé, či poškodený náhradu trov v trestnom konaní uplatnil a ako o nej prípadne súd v trestnom konaní rozhodol. K vyčíslenej náhrade trov právneho zastúpenia uviedol, že je uplatnený nárok za tri úkony právnej služby, pričom jeden úkon bol vyčíslený vo výške 237,34 eura, a tento vychádzal z výšky náhrady škody 6677,20 eura, s ktorým bol žalobca ako poškodený odkázaný na občiansko-právne konanie. V trestnom konaní sa súd nezaoberal rozsahom náhrady škody a preto nebolo podľa názoru intervenienta možné, aby trovy boli vyčísľované týmto spôsobom. Správne vyčíslená náhrada trov konania v trestnom konaní ani v občiansko-právnom konaní mala vychádzať z ustanovenia § 11 ods.1 písm.a/ Vyhl.č.655/2004 Z.z. a jeden úkon právnej služby mal byť 1/13-ina výpočtového základu t.j. 61,84 eura.

6. K náhrade vecnej škody, ktorú si žalobca uplatnil vo výške 250 euro intervenient poskytol plnenie v zákonnej lehote vo výške 166 euro, krátil plnenie o 84 euro v súlade s výpočtom, ktorý tvoril prílohu vyjadrenia. Mal za to, že krátenie je v súlade s ustanovením § 443 Občianskeho zákonníka, kedy sa pri výške škody na veci vychádza z ceny v čase poškodenia. Namietal zároveň uplatnený úrok z omeškania.

7. Súd vo veci nariadil pojednávania, na ktorých vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, žalovanej, právneho zástupcu intervenienta, listinnými dokladmi - faktúrou č.XXXXXXXXXX, predžalobnou výzvou zo dňa 10.2.2015, oznámením o poistnom plnení č.XXXXXXXXXX zo dňa 22.1.2015, príjmovým pokladničným dokladom č.XXHPXXXXXX zo dňa 19.12.2014, pripojeným spisom Okresného súdu Martin sp.zn. 2T/165/2014 a zistil nasledovný skutkový stav:

8. V konaní bolo medzi stranami sporu nesporné, že žalobca pri dopravnej nehode, ktorú zavinila žalovaná utrpel zranenie a boli mu poškodené veci. V trestnom konaní, vedenom pred Okresným súdom v Martine sp.zn. 2T/165/2014 bola rozsudkom zo dňa 26.11.2014 žalovaná uznaná vinnou pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1, ods.2 písm.a/ Tr.poriadku. Poškodený bol so svojím nárokom na náhradu škody vo výške 6677,20 eura odkázaný na občianske súdne konanie. Následne intervenient po ukončení poistného šetrenia poskytol plnenie v zákonom stanovenej lehote a to určenej ustanoveniami § 11 ods.6 písm.a/, § 7 Zák.č.381/2001 Z.z. vo výške 6427,20 eura titulom náhrady škody na zdraví

(bolestné) priznané 6428 eura a vecnú škodu 166 euro z uplatnenej sumy 250 euro, trovy právneho zastúpenia poškodeného v trestnom konaní nepriznal. Z pripojeného spisu Okresného súdu Martin sp.zn. 2T/165/2014 bolo zistené, že v trestnom konaní nebolo rozhodované ani o náhrade trov v trestnej veci podľa § 557 ods.2 Tr.poriadku, celkove o náhrade škody poškodeného súd rozhodol len spôsobom, že odkázal poškodeného na občiansko-právne konanie.

Podľa ustálenej judikatúry súdov SR sa trovy poškodeného, ktoré mu vznikli v trestnom konaní v súvislosti s právnym zastupovaním považujú za škodu. Následne v občianskom súdnom konaní teda môže poškodený uplatňovať náhradu škody v rámci občianskeho súdneho konania, ktoré nasleduje potom, keď v trestnom konaní o náhrade uplatnenej škody rozhodnuté nebolo, pretože v trestnom konaní náhradu mu priznaná vôbec nebola. Predpoklady zodpovednosti žalovanej v tomto prípade sa posudzujú v zmysle ustanovenia § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého základnými predpokladmi zodpovednosti za škodu je existencia škody, čo v danom prípade naplnené bolo, keď žalobcovi vznikla škoda, predstavujúca zmenšenie v jeho majetku v rozsahu v akom vynaložil svoje prostriedky na odmenu za zastupovanie v trestnom konaní. Ďalšími predpokladmi bolo porušenie právnej povinnosti žalovanou a príčinná súvislosť medzi škodou a porušením právnej povinnosti. V danej právnej veci zákonné predpoklady zodpovednosti boli naplnené.

9. Žalobca predložil do spisu faktúru, ktorou mu boli vyúčtované tri úkony právnej služby po 237,34 eura, náhrada cestovného a náhrada straty času. Faktúru vystavil právny zástupca, ktorý ho zastupoval v trestnom konaní. Zároveň do spisu bolo predložené potvrdenie o úhrade trov právneho zastúpenia vo fakturovanej výške 1197,46 eura, ktoré žalobca uhradil svojmu právnemu zástupcovi 19.12.2014. Žalovaná, resp. intervenient nesporovali rozsah poskytnutej právnej služby, ale výšku jednotlivých úkonov právnej služby, ktorý podľa názoru intervenienta nemal byť z hodnoty vecí, ale mal byť určený vo výške 1/13-iny výpočtového základu. Súd sa stotožnil s tým, že úkon právnej služby mal byť určený podľa § 10 ods.1 žalobca Vyhl.č.655/2004 Z.z., pretože právna služba bola poskytnutá žalobcovi v trestnej veci ako poškodenému pri uplatnení nároku na náhradu škody vo výške 6677,20 eura a s takýmto nárokom bol aj odkázaný na občiansko-právne konanie.

10. Žalobca si uplatnil ďalej nárok na náhradu vecnej škody, ktorá mu vznikla pri dopravnej nehode a to na oblečení v hodnote 100 euro a dioptrických okuliaroch v hodnote 150 euro. Z tejto škody mu bola uhradená čiastka 166 euro, rozdiel 84 euro mu bol krátený z dôvodu, že výška škody mala vychádzať z ceny v čase poškodenia. K uvedenému výpočtu plnenia tejto škody intervenient predložil výpočet, ktorý vypracoval znalec škôd Y. M., kde bol určený vznik škodovej udalosti 23.6.2014 (t.j. deň dopravnej nehody) u oblečenia bol určený vek jedného roka s amortizáciou 39% a u dioptrických okuliarov životnosť 10 rokov, amortizácia 30%. Pri priznávaní náhrady škody sa súd nestotožnil so stanoviskom žalovanej a intervenienta, pretože pod skutočnou škodou sa chápe v danom prípade zmenšenie existujúceho majetku poškodeného v porovnaní so stavom, aký tu bol pred spôsobením škody. Ak poškodený mal oblečenie a dioptrické okuliare v stave zodpovedajúcom jeho užívaniu, na to, aby takéto veci mohol opätovne si nadobudnúť, resp. užívať by sa jeho majetková sféra pri stanovenej amortizácii v dôsledku škodovej udalosti zmenšila. Odvolávať sa mechanicky na základnú amortizáciu by v danom prípade nezodpovedalo skutkovému a právnemu stavu, pretože poškodenému bolo „znehodnotenie vecí“ vnútené protiprávnym konaním. V dôsledku škodovej udalosti sa tak dostal do situácie, keď hoci narozdiel od vinníka škody si počínal v súlade s právom (nebolo preukázané, že by v konkrétnom prípade porušil dopravné predpisy) a bol by nútený vynaložiť časť finančných prostriedkov na to, aby mohol používať veci v rovnakom rozsahu, resp. nadobudnúť si ich tak, aké ich mal pred škodovou udalosťou. Rozdiel, ktorý žalobcovi nebol vyplatený po krátení amortizáciou súd žalobcovi priznal. Obdobný právny názor bol uvedený v Náleze Ústavného súdu sp.zn. IIÚS 2221/07 zo dňa 19.3.2008.

11. Žalobca si uplatnil nárok na priznanie úroku z omeškania zo sumy 1197,46 eura od 20.12.2014, t.j. odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry, ktorou boli vyúčtované trovy právneho zastúpenia žalobcovi. S týmto momentom, kedy by sa žalovaná do omeškania s plnením sa súd nestotožnil, pretože žiadnym iným spôsobom ako faktúrou túto skutočnosť žalobca nepreukazoval. V konaní bolo nesporne zistené, že do dispozičnej sféry žalovanej sa nárok žalobcu dostal po doručení platobného rozkazu, ktorý si žalovaná prevzala 18.6.2015. Až od tohto momentu podľa názoru súdu bola žalovaná v omeškaní a preto súd žalobcovi priznal úrok z omeškania od 19.6.2015 do zaplatenia. Úrok z omeškania bol priznaný v súlade s ustanovením § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods.1 Nariadenia Vlády SR č.87/1995 vo výške päť percentuálnych bodov zvýšených o základnú úrokovú sadzbu Európskej centrálnej banky,

platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Pri takto ustálenom úroku z omeškania bol vo zvyšnej časti v tomto smere žalobný návrh zamietnutý.

12. O trovách konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 255 Civilného sporového poriadku a žalobcovi, ktorý mal v časti istiny plný úspech vo veci, priznal nárok náhradu na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.